

Evanjelium podľa Marka
Ján krstiteľ
pripravuje cestu
Začiatok evanjelia
Ježiša Krista, Božieho Syna.
Prorok Izaiáš napísal:
„Hľa, posielam svojho posla
pred tvojou tvárou
a on ti pripraví cestu.“
Hlas volajúceho na púšti:
„Pripravte cestu Pánovi,
vyrovnejte mu chodníky!“
Ján bol na púšti,
krstil a hlásal krst pokánia
na odpustenie hriechov.
Prichádzala k nemu
celá judejská krajina
i všetci Jeruzalemčania.
Vyznávali svoje hriechy
a dávali sa mu krstiť
v rieke Jordán.
A hlásal:
„Po mne prichádza mocnejší,
ako som ja.
Ja nie som hoden ani
zohnúť sa a rozviazať mu
remienok na obuvi.
Ja som vás krstil vodou,
ale on vás bude krstiť
Duchom Svätým.“
Krst a pokúšanie Ježiša
V tých dňoch prišiel Ježiš
z galilejského Nazareta
a Ján ho pokrstil v Jordáne.
Vtom, ako vystupoval
z vody, videl otvorené nebo
a Ducha, ktorý ako holubica
zostupoval na neho.
A z neba zaznel hlas:
„Ty si môj milovaný Syn,
v tebe mám zaľúbenie.“
A hneď ho Duch
hnal na púšť.
Na púšti bol štyridsať dní
a satan ho pokúšal.
Bol medzi divou zverou
a anjeli mu posluhovali.
Povolanie prvých učeníkov
Keď Jána uväznili,
Ježiš prišiel do Galiley

a hlásal Božie evanjelium.
Hovoril:
„Naplnil sa čas a priblížilo sa
Božie kráľovstvo.
Kajajte sa a verte evanjeliu.“
Keď raz išiel
popri Galilejskom mori,
videl Šimona a Ondreja,
Šimonovho brata,
ako spúšťajú sieť do mora;
boli totiž rybármi.
Ježiš im povedal:
„Poďte za mnou a urobím
z vás rybárov ľudí.“
Oni hneď zanechali siete
a išli za ním.
Ako šiel trochu ďalej,
videl Jakuba Zebedejovho
a jeho brata Jána
– aj oni boli na lodi
a opravovali siete –
a hneď ich povolal.
Oni zanechali
svojho otca Zebedeja
na lodi s nádenníkmi
a išli za ním.
Ježiš sa modlí
na osamotenom mieste
Včasráno, hneď na úsvite,
vstal a vyšiel von.
Utiahol sa na pusté miesto
a tam sa modlil.
Šimon a tí, čo boli s ním,
pobrali sa za ním.
Keď ho našli,
povedali mu:
„Všetci ťa hľadajú.“
On im odvetil:
„Poďte inde,
do susedných dedín,
aby som aj tam kázal,
veď na to som prišiel.“
A chodil po celej Galilei,
kázal v ich synagógach
a vyhánal zlých duchov.
Evanjelium podľa Marka, 2
Povolanie Leviho
Znova vyšiel k moru.
Celé zástupy prichádzali
k nemu a on ich učil.

Ako šiel okolo,
videl na mýtnici sedieť
Alfejevho syna Léviho
a povedal mu:
„Poď za mnou!“
On vstal a išiel za ním.
Keď potom Ježiš sedel
v jeho dome za stolom,
stolovali s ním
a s jeho učeníkmi
aj mnohí mýtnici a hriešnici,
lebo ich bolo mnoho
a nasledovali ho.
Keď ho zákonníci
zo skupiny farizejov
videli jesť s hriešnikmi
a mýtnikmi,
hovorili jeho učeníkom:
„Prečo jedáva
s mýtnikmi a hriešnikmi?“
Ježiš to začul a povedal im:
„Lekára nepotrebujú zdraví,
ale chorí.
Neprišiel som volať
spravodlivých,
ale hriešnikov.“
Ježiša sa pýtali na pôst
Jánovi učeníci a farizeji
sa postili. Prišli k nemu
a pýtali sa:
„Prečo sa Jánovi učeníci
a učeníci farizejov postia,
a tvoji učeníci sa nepostia?“
Ježiš im povedal:
„Vari sa môžu svadobní
hostia postiť,
kým je ženích s nimi?
Dokiaľ majú medzi sebou
ženícha, nemôžu sa postiť.
No prídu dni,
keď im ženícha vezmú;
potom, v ten deň,
sa budú postiť.
Nik neprišáva na starý odev
záplatu z novej látky,
lebo záplata vytrhne
kus z neho, nové zo starého,
a diera bude ešte väčšia.“
Pán soboty
V istú sobotu kráčal

cez obilné pole.
Jeho učeníci cestou
začali trhať klasy.
Farizeji mu povedali:
„Pozri, prečo robia v sobotu,
čo neslobodno?“
On im odvetil:
„Nikdy ste nečítali,
čo urobil Dávid,
keď bol v núdzi a keď bol
hladný on i jeho družina?
Ako vošiel za veľkňaza
Abiataru do Božieho domu
a jedol obetované chleby,
ktoré nesmel jesť nik,
iba kňazi, a dal aj tým,
čo boli s ním?“
I povedal im: „Sobota bola
ustanovená pre človeka,
a nie človek pre sobotu.
A tak je Syn človeka
pánom aj nad sobotou.“
Evanjelium podľa Marka, 3
Ustanovenie
dvanástich apoštolov
Potom vystúpil na vrch,
povolal k sebe tých,
ktorých sám chcel,
a oni prišli k nemu.
Vtedy ustanovil Dvanástich,
aby boli s ním
a aby ich posielal kázať
s mocou vyháňať
zlých duchov:
Šimona,
ktorému dal meno Peter,
Jakuba Zebedejovho
a Jakubovho brata Jána,
im dal meno Boanerges,
čo značí Synovia hromu,
ďalej Ondreja, Filipa,
Bartolomeja, Matúša,
Tomáša, Jakuba Alfejevho,
Tadeáša,
Šimona Kananejského
a Judáša Iškariotského,
ktorý ho potom zradil.
Ježiš a Belzebub
Vošiel do domu
a znova sa zišiel toľký zástup,

že si nemohli
ani chleba zajesť.
Keď sa to dopočuli
jeho príbuzní, išli ho odviešť,
lebo hovorili: „Pomiatol sa.“
Zákonníci, čo prišli
z Jeruzalema, hovorili:
„Je posadnutý
Belzebulom“
a: „Mocou kniežat'a
zlých duchov
vyháňa zlých duchov.“
On si ich zavolať a hovoril im
v podobenstvách:
„Ako môže satan
vyháňať satana?
Ak sa kráľovstvo
vnútorne rozdelí, také
kráľovstvo nemôže obstáť,
a ak sa dom vnútorne rozbije,
taký dom nebude
môcť obstáť.“
Ak satan povstane
proti sebe samému
a je rozdelený, nemôže
obstáť, ale je s ním koniec.
Nik nemôže vniknúť
do domu silného človeka
a ulúpiť mu veci,
kým toho silného nezviaže,
až potom mu vyplieni dom.
Veru, hovorím vám:
Ľuďom sa odpustia
všetky hriechy i rúhania,
ktorými by sa rúhali.
Kto by sa však rúhal
Duchu Svätému,
tomu sa neodpúšťa naveky,
ale je vinný
večným hriechom.“
Povedal to, lebo hovorili:
„Je posadnutý nečistým
duchom.“
Ježišova matka a bratia
Tu prišla jeho matka
a jeho bratia.
Zostali vonku
a dali si ho zavolať.
Okolo neho sedel zástup.
Povedali mu:

„Vonku ťa hľadá tvoja matka,
tvoji bratia a tvoje sestry.“
On im odvetil: „Kto je moja
matka a moji bratia?“
Rozhliadol sa po tých,
čo sedeli okolo neho,
a povedal:
„Hľa, moja matka
a moji bratia.
Lebo kto plní Božiu vôľu,
je môj brat i moja sestra
i matka.“
Evanjelium podľa Marka, 4
Podobenstvo o rozsievачovi
A opäť začal učiť pri mori.
Okolo neho sa zhromaždil
veľký zástup.
Preto nastúpil na loď na mori
a sadol si;
a celý zástup bol na brehu.
Učil ich veľa
v podobenstvách a vo svojom
učení im hovoril:
„Počúvajte!
Rozsievач vyšiel rozsievať.
Ako sial, jedno zrno
padlo na kraj cesty;
prileteli vtáky a pozobali ho;
Druhé padlo
na skalnatú pôdu,
kde nemalo veľa zeme,
a hneď vzišlo,
lebo nebolo hlboko v zemi;
ale keď vyšlo slnko,
zahorelo,
a pretože nemalo koreňa,
uschlo.
Iné zasa padlo do trnia,
ale trnie vyrástlo,
udusilo ho
a ono neprinieslo úrodu.
Iné zrná padli
do dobrej zeme;
vzišli, rástli a priniesli úrodu:
jedno tridsaťnásobnú,
druhé šesťdesiatnásobnú
a iné stonásobnú.“
A povedal:
„Kto má uši na počúvanie,
nech počúva!“

Keď bol potom sám,
tí, čo boli okolo neho
s Dvanástimi, pýtali sa ho
na podobenstvá.
On im povedal:
„Vám je dané tajomstvo
Božieho kráľovstva,
ale tým, čo sú vonku,
podáva sa všetko
v podobenstvách,
aby hľadeli a hľadeli,
ale nevideli, aby počúvali
a počúvali, ale nechápali,
aby sa azda neobrátili
a aby sa im neodpustilo.“
Potom im povedal:
„Nerozumiete tomuto
podobenstvu?
Ako potom pochopíte
ostatné podobenstvá?
Rozsievač seje slovo.
Na kraji cesty,
kde sa seje slovo,
sú tí, čo ho počúvajú,
ale hneď prichádza satan
a oberá ich o slovo
zasiate do nich.
Do skalnatej pôdy zasiate
je u tých, čo počúvajú slovo a
hneď ho s radosťou prijímajú,
ale nemajú v sebe koreňa,
sú chvíľkoví.
Keď potom nastane
pre slovo súženie
alebo prenasledovanie,
hneď odpadnú.
A iné, zasiate do trnia,
je u tých, čo počúvajú slovo,
ale potom sa vlúdia
svetské starosti,
klam bohatstva a
všelijaké iné žiadostivosti,
slovo udušia a ostane
bez úžitku.
A do dobrej zeme zasiate
je u tých, čo počúvajú slovo
a prijímajú ho
a prinášajú úrodu:
jedno tridsaťnásobnú,
druhé šesťdesiatnásobnú

a iné stonásobnú.“
Lampa na svietniku
Potom im povedal:
„Vari je lampa na to,
aby ju postavili pod mericu
alebo pod posteľ?
A nie na to, aby ju postavili
na svietnik?
Lebo nič nie je skryté,
čo by sa nemalo vyjaviť,
ani utajené,
čo by sa nemalo dostať
na verejnosť.
Kto má uši na počúvanie,
nech počúva!“
Ďalej im povedal:
„Dávajte pozor na to,
čo počúvate!
Akou mierou budete merať
vy, takou sa nameria aj vám,
ba ešte sa vám pridá.
Lebo kto má, tomu sa pridá,
a kto nemá, tomu sa vezme
aj to, čo má.“
Podobenstvo
o rastúcom semene
Ďalej hovoril:
„S Božím kráľovstvom
je to tak, ako keď človek
hodí semeno do zeme;
či spí alebo vstáva,
v noci či vo dne
semeno klíči a rastie
a on ani o tom nevie.
Zem sama od seba
prináša úrodu:
najprv steblo, potom klas
a napokon plné zrnó v klase.
A keď úroda dozreje,
hneď priloží kosák,
lebo nastala žatva.“
Podobenstvo
o horčičnom semene
A pokračoval:
„K čomu prirovnáme
Božie kráľovstvo alebo
akým podobenstvom
ho znázorníme?
Je ako horčičné zrnko. Keď
ho sejú do zeme, je najmenšie

zo všetkých semien na zemi,
ale keď sa zaseje, vzíde,
prerastie všetky byliny
a vyháňa veľké konáre,
takže v jeho tóni môžu
hniezdiť nebeské vtáky.“
V mnohých
takýchto podobenstvách
im hlásal slovo podľa toho,
ako boli schopní počúvať.
Bez podobenstva
im ani nehovoril.
Ale svojim učeníkom
v súkromí všetko vysvetlil.
Ježiš utišuje búrku
V ten deň, keď sa zvečerilo,
im povedal:
„Prejdime na druhý breh.“
I opustili zástup
a vzali ho so sebou tak,
ako bol, na lodi.
Boli s ním aj iné lode.
Tu sa strhla veľká víchrica
a vlny sa valili na loď,
takže sa loď už naplňala.
On bol v zadnej časti lode
a spal na poduške.
Zobudili ho a povedali mu:
„Učiteľ, nedbáš o to,
že hynieme?“
On vstal, pohrozil vetru
a povedal moru:
„Mlč, utíš sa!“
Vietor prestal
a nastalo veľké ticho.
A im povedal:
„Čo sa tak bojíte?!
Ešte stále nemáte vieru?“
Zmocnil sa ich veľký strach
a jeden druhému hovorili:
„Čo myslíš, kto je to,
že ho i vietor
i more poslúchajú?“